

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 14 juli 2000 (08.08)
(OR. fr)**

10387/00

LIMITE

COPEN 54

VERSLAG

van: de Groep samenwerking in strafzaken

d.d.: 11 juli 2000

aan: het Comité van artikel 36

nr. vorig doc.: 9720/00 COPEN 45

Betreft: Ontwerp-kaderbesluit inzake de status van het slachtoffer in de strafprocedure

I INLEIDING

Op 11 april 2000 ontving de Raad een initiatief van Portugal met het oog op de aanneming van een kaderbesluit inzake de status van het slachtoffer in de strafprocedure (zie doc. 7797/00 COPEN 29 + ADD 1). De tekst van dit initiatief wordt momenteel door de juristenvertalers bijgewerkt met het oog op de bekendmaking in het Publicatieblad, en het Europees Parlement wordt hierover momenteel geraadpleegd.

De Groep samenwerking in strafzaken heeft het ontwerp meermaals, en laatstelijk in haar vergaderingen van 3 juli en van 10 en 11 juli 2000 besproken op basis van document 9720/00 COPEN 45.

De uit deze besprekingen voortgekomen tekst is als bijlage opgenomen. De nog openstaande punten zijn hierna onder II en in de voetnoten in de bijlage aangegeven.

Opgemerkt zij dat noch de overwegingen noch de artikelen 16, 17 en 18 besproken zijn.

II OPENSTAANDE PUNTEN

a) Algemene voorbehouden

De Ierse, de Nederlandse, de Griekse en de Deense delegatie hebben een algemeen studievoorbehoud bij de ontwerp-tekst gemaakt.

De Ierse delegatie heeft verklaard dat Ierland op politiek niveau in beginsel voorstander is van maatregelen met betrekking tot de status van slachtoffers. Het ontwerp werpt echter een aantal - deels constitutionele - vragen in verband met het rechtssysteem van Ierland op. Deze aspecten worden momenteel door de Ierse autoriteiten bestudeerd.

De Duitse, de Britse en de Zweedse delegatie hebben een algemeen voorbehoud voor parlementaire behandeling gemaakt.

Voorts hebben de meeste delegaties een taalkundig voorbehoud gemaakt met betrekking tot de wijzigingen die op basis van de laatste vergadering in de tekst zijn aangebracht.

b) Rechtsgrondslag

De Commissie heeft een voorbehoud gemaakt bij de artikelen 12, 13 en 14. Zij heeft verklaard niet tegen de achterliggende gedachte van deze artikelen te zijn, maar is van mening dat de voorgestelde maatregelen - die betrekking hebben op een netwerk voor hulp aan slachtoffers, gespecialiseerde diensten en instanties voor hulp aan slachtoffers, alsmede op de beroepsopleiding van bepaalde personen - niet kunnen worden aangenomen in het kader van Titel VI.

De groep heeft de juridische dienst van de Raad verzocht om met het oog op de in september 2000 te houden vergadering van het Comité van artikel 36 een advies uit te brengen over het ontwerp.

c) Territoriale toepassing

Het Verenigd Koninkrijk raadpleegt thans zijn autoriteiten over de toepassing van het kaderbesluit op de Kanaaleilanden en Gibraltar.

d) Bekendmaking in het Publicatieblad en raadpleging van het Europees Parlement

Het Coreper zal verzocht worden zijn goedkeuring te hechten aan bekendmaking van het oorspronkelijke ontwerp (9650/00 COPEN 43) in het Publicatieblad, alsmede om te besluiten tot raadpleging van het Europees Parlement, zodra het ontwerp in de versie van de juristenvertalers beschikbaar is.

e) Overige punten

De meer complexe aspecten van de tekst zijn in de voetnoten in de bijlage uiteengezet.

III CONCLUSIES

Het Comité van artikel 36 wordt verzocht een bespreking te wijden aan:

- de punten genoemd onder II a) en b);
- de punten vermeld in de voetnoten in de bijlage.

**ONTWERP-KADERBESLUIT INZAKE
DE STATUS VAN HET SLACHTOFFER IN DE STRAFPROCEDURE¹**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, inzonderheid op de artikelen 31 en 34, lid 2,

Gezien het initiatief van de Portugese Republiek,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overeenkomstig het Actieplan van de Raad en de Commissie over hoe de bepalingen van het Verdrag van Amsterdam inzake de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid het best kunnen worden uitgevoerd, inzonderheid punt 51, onder c), waarin bepaald is dat binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van het Verdrag de kwestie van slachtofferhulp moet worden aangepakt door het maken van een vergelijkende studie van slachtoffervergoedings-regelingen en de haalbaarheid van de actie binnen de Unie moet worden nagegaan,

Gezien de inhoud van de mededeling van de Commissie van 14.7.1999 aan de Raad, het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité betreffende "Slachtoffers van misdrijven in de Europese Unie: reflecties over normen en maatregelen" (COM(1999) 349 def.),

Gezien de resolutie van het Europees Parlement vaninzake de mededeling van de Commissie van 14.7.1999,

¹ De preambule komt overeen met de tekst van document 7797/00 COPEN 29. De in de artikelen aangebrachte wijzigingen ten opzichte van doc. 9720/00 COPEN zijn aangegeven.

Gezien de conclusies van de Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 1999, inzonderheid punt 32 waarin bepaald is dat minimumnormen dienen te worden opgesteld voor de bescherming van slachtoffers van misdrijven, in het bijzonder inzake de toegang tot de rechter voor slachtoffers van misdrijven en hun recht op schadevergoeding, met inbegrip van de proceskosten. Voorts dienen nationale programma's te worden uitgewerkt ter financiering van al dan niet van overheidswege getroffen maatregelen voor hulp aan en bescherming van slachtoffers,

Herinnerend aan het Gemeenschappelijk optreden van 24 februari 1997 door de Raad aangenomen op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie ter bestrijding van mensenhandel en seksuele uitbuiting van kinderen,

Herinnerend aan de resolutie van de Raad van 23 november 1995 inzake de bescherming van getuigen in het kader van de bestrijding van de internationale georganiseerde criminaliteit,

Herinnerend aan Aanbeveling R (85) 11 van de Raad van Europa inzake de positie van het slacht-offer in het kader van de strafwet en de strafrechtelijke procedure,

Herinnerend aan het Europees Verdrag inzake de schadeloosstelling van slachtoffers van geweld-misdrijven, Straatburg, 1983,

Herinnerend aan Aanbeveling R (99) 19 van het Comité van Ministers aan de lidstaten inzake de bemiddeling in strafzaken,

Herinnerend aan de Verklaring van de Verenigde Naties inzake de grondrechten op rechtsgebied voor slachtoffers van misdrijven en machtsmisbruik,

Herinnerend aan de werkzaamheden van het Europees Forum voor Slachtofferhulp, in het bijzonder de Verklaring inzake de rechten van het slachtoffer in de strafprocedure,

In het bijzonder rekening houdend met de noodzaak dat de lidstaten hun wettelijke en bestuurs-rechtelijke bepalingen betreffende de strafprocedure onderling aanpassen,

Overwegende hetgeen volgt:

- a. Het is belangrijk dat de noden van het slachtoffer op een geïntegreerde, alomvattende en gestructureerde wijze worden gezien en behandeld, en dat gedeeltelijke of incoherente oplossingen die tot secundaire victimisatie aanleiding kunnen geven, worden vermeden.
- b. Het begrip procedure dient derhalve de contacten te behelzen van het slachtoffer met autoriteiten, overheidsdiensten en organisaties voor slachtofferhulp, wier optreden - ook wanneer het strafprocesrecht daar niet in voorziet - essentieel is voor de behartiging van de belangen van het slachtoffer, zowel vóór, tijdens als na de strafprocedure *sensu stricto*.
- c. De draagwijdte van dit kaderbesluit is beperkt tot de behartiging van de belangen van het slachtoffer in het kader van de strafprocedure.
- d. Onverminderd de toekomstige algemene aanpak binnen de EU van de schadeloosstelling van slachtoffers van delicten, hebben de regels van dit kaderbesluit betreffende schadeloosstelling en bemiddeling derhalve betrekking op strafrechtelijke en niet op burgerrechtelijke procedures.
- e. Er is een onderlinge aanpassing nodig van de oplossingen die in het kader van de strafprocedure bestaan inzake de status en de voornaamste rechten van het slachtoffer, met bijzondere aandacht voor het recht van het slachtoffer met respect te worden bejegend, te spreken en geïnformeerd te worden, te begrijpen en begrepen te worden, beschermd te worden in de verschillende fasen van de procedure; ook moet rekening worden gehouden met het nadelige feit dat het slachtoffer in een andere staat woont dan die waar het strafbaar feit is gepleegd, enz..
- f. Het is belangrijk het slachtoffer de beste rechtsbescherming en verdediging van zijn relevante belangen te bieden, ongeacht in welk land hij zich bevindt.
- g. Het is in het kader van de strafprocedure van belang dat vóór, tijdens en na de procedure organisaties voor slachtofferhulp kunnen optreden.
- h. De ambtenaren die in contact staan met het slachtoffer dienen een passende en degelijke opleiding te krijgen; dit is van fundamenteel belang zowel voor het slachtoffer als voor het

bereiken van de doelstellingen van de procedure.

- i. Gebruikmaking van bestaande netwerken van contactpunten in de lidstaten, zowel in het gerechtelijk systeem, als in organisaties voor slachtofferhulp, komt de verdediging van de belangen van het slachtoffer in de procedure ten goede.

HEEFT HET VOLGENDE KADERBESLUIT AANGENOMEN:

Artikel 1

Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van dit kaderbesluit wordt verstaan onder:

- a) slachtoffer: de natuurlijke persoon die schade, met inbegrip van lichamelijk of geestelijk letsel, geestelijke pijn en economische schade, heeft geleden door handelen of nalaten dat in strijd is met de strafwetgeving van de lidstaten^{1, 2}
- b) organisatie voor slachtofferhulp: legaal in een lidstaat gevestigde niet-gouvernementele organisatie waarvan de kosteloze [...] activiteiten van hulp aan slachtoffers van een strafbaar feit, in omstandigheden die zich daartoe lenen, een aanvulling vormen op de desbetreffende activiteiten van de staat;³
- c) strafprocedure: strafprocedure in de zin van het toepasselijk nationaal recht;

¹ De Luxemburgse delegatie vroeg zich af of het feit dat rechtspersonen niet onder de begripsomschrijving vallen, niet een vorm van discriminatie tussen de slachtoffers is.

² De Ierse delegatie was van mening dat er eigenlijk geen sprake kan zijn van een slachtoffer zolang de dader van het feit niet is veroordeeld.

³ Studievoorbehoud van de Portugese delegatie bij schrapping van het woord "vertrouwelijke".

- d) procedure: in ruime zin, d.w.z. naast de strafprocedure, alle door het slachtoffer in die hoedanigheid gelegde contacten met ongeacht welke autoriteit, overheidsdienst of organisatie voor slachtofferhulp vóór, tijdens en na de strafprocedure;¹
- e) bemiddeling in strafzaken: vóór of tijdens de strafprocedure, het zoeken naar een via onderhandelingen tot stand gebrachte schikking tussen het slachtoffer en degene die het strafbare feit heeft gepleegd, door bemiddeling van een bevoegde persoon².

Artikel 2

Respect en erkenning

1. Elke lidstaat blijft al het nodige doen om te waarborgen dat het slachtoffer tijdens de procedure met het gepaste respect voor zijn persoonlijke waardigheid wordt bejegend, en erkent de rechten en rechtmatige belangen van het slachtoffer, in het bijzonder in de strafprocedure.³
2. Elke lidstaat waarborgt dat bijzonder kwetsbare slachtoffers een specifieke behandeling kunnen krijgen die zo goed mogelijk aan hun situatie beantwoordt.

¹ Voorbehoud van de Luxemburgse delegatie, die van mening is dat het instrument uitsluitend betrekking mag hebben op de strafrechtelijke procedure. De Duitse delegatie heeft de volgende tekst voorgesteld:

" ... in ruime zin, die alle contact omvat die het slachtoffer hierover heeft met de strafrechtelijke autoriteiten" ...

De Ierse delegatie is van mening dat dwingende regels niet op andere dan overheidslichamen toegepast kunnen worden.

De Commissie acht het onmogelijk dat een kaderbesluit betrekking kan hebben op "de procedure" in ruime zin.

² Voorbehoud van de Griekse en de Spaanse delegatie.

³ De Ierse delegatie is van mening dat deze tekst dwingend is en kan er daarom niet in deze vorm mee instemmen.

Artikel 3

Recht om gehoord te worden en om bewijselementen aan te dragen

Elke lidstaat waarborgt het slachtoffer het recht tijdens de procedure [...] gehoord te worden en het recht bewijselementen aan te dragen.

Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het slachtoffer slechts voor zover [...] noodzakelijk ten behoeve van de strafprocedure wordt ondervraagd door de autoriteiten.¹

Artikel 4

Recht op informatie

1. Elke lidstaat waarborgt dat het slachtoffer² vanaf het eerste contact met de wetshandhavingsdiensten, met middelen die hij daartoe geschikt acht en zoveel mogelijk in de algemeen begrepen talen, toegang heeft tot de voor de bescherming van zijn belangen relevante informatie. Deze informatie omvat ten minste het volgende:

- a) tot welke diensten of organisaties kan het slachtoffer zich met het oog op hulp richten;
- b) welke soort hulp kan het slachtoffer ontvangen;
- c) waar en hoe kan het slachtoffer een klacht indienen;

¹ Voorbehoud van de Ierse delegatie, die de volgende redactie voorstelt: "Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat zijn gerechten bij de berechting van gewelds- of seksuele misdrijven rekening houden met alle gevolgen die deze voor het slachtoffer kunnen hebben."

² De Oostenrijkse delegatie zou op deze plaats graag de woorden "in het bijzonder" willen invoegen.

- d) welke procedurele stappen volgen op de klacht en welke [...] rol kan het slachtoffer in verband met dergelijke procedures spelen;
- e) hoe en onder welke omstandigheden kan het slachtoffer bescherming krijgen;
- f) indien het slachtoffer recht heeft op juridisch advies, op rechtsbijstand of op enige andere vorm van advies, alsmede in hoeverre en onder welke voorwaarden van dit recht gebruik kan worden gemaakt;¹
- g) welke vereisten en voorwaarden zijn verbonden aan het recht van het slachtoffer op schadeloosstelling;
- h) op welke bijzondere mechanismen kan het slachtoffer zich, ter bescherming van zijn belangen, beroepen wanneer het in een andere staat woont.

2. Elke lidstaat waarborgt dat een slachtoffer dat de wens daartoe kenbaar heeft gemaakt, in kennis wordt gesteld van [...]²:

- a) het gevolg dat aan zijn klacht is gegeven;
- b) in geval van vervolging, de gegevens op basis waarvan het slachtoffer zich kan informeren over het verloop van de strafprocedure tegen de persoon die voor de hem betreffende feiten wordt vervolgd;
- c) de door de rechter uitgesproken veroordeling.

3. In geval van ernstige strafbare feiten of bij mogelijk gevaar voor het slachtoffer nemen de lidstaten de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het slachtoffer indien nodig op de hoogte kan worden gesteld op het ogenblik van de invrijheidstelling van de persoon die wegens het feit vervolgd of veroordeeld is.³

¹ Deze alinea werd geherformuleerd aan de hand van de opmerkingen van de delegaties.

² De tekst werd naderhand door het voorzitterschap aangepast op basis van de doelstellingen die de groep tijdens de bespreking had aangegeven.

³ Studievoorbehoud van verscheidene delegaties.

4. [...]

5. Wanneer een lidstaat op eigen initiatief de in de leden 2 en 3 bedoelde informatie verstrekt, moet hij het slachtoffer het recht waarborgen om ervoor te kiezen deze informatie niet te ontvangen, tenzij toezending daarvan volgens de toepasselijke strafprocedure verplicht is.

Artikel 5

Waarborgen in verband met de communicatie

Elke lidstaat treft de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het slachtoffer dat als getuige of partij bij de procedure betrokken is, zo weinig mogelijk communicatieproblemen ondervindt met betrekking tot het begrip van of zijn eigen rol in de belangrijke fasen van de strafprocedure in kwestie net zoals hij dergelijke maatregelen ten aanzien van de verdachte treft ¹.

Artikel 6 ²

Positie van het slachtoffer in het strafrechtstelsel ³

1. Elke lidstaat schept in zijn strafrecht een reële en passende rol voor het slachtoffer, en zorgt ervoor dat het slachtoffer in die mate bij de strafprocedure wordt betrokken als in zijn rechtstelsel is toegestaan.

¹ Studievoorbeholden van de Ierse, de Deense en de Oostenrijkse delegatie bij het laatste deel van de zin; deze delegaties willen eerst zekerheid hebben over de exacte betekenis van de term "analoog" in hun respectieve talen.

² Studievoorbehold van de Deense delegatie bij artikel 6.

³ De titel van het artikel is gewijzigd om tegemoet te komen aan opmerkingen van de Ierse delegatie.

2. Elke lidstaat trekt toereikende financiële middelen uit om het in lid 1 geformuleerde doel te kunnen bereiken.

3. Elke lidstaat waarborgt bovendien dat het slachtoffer, zo nodig kosteloos, toegang heeft tot advies over zijn rol in de procedure alsmede, in voorkomend geval, tot rechtsbijstand indien het slachtoffer aanspraak kan maken op de status van partij bij de strafprocedure.

Artikel 7

Uitgaven van het slachtoffer in verband met de strafprocedure

Elke lidstaat biedt het slachtoffer, indien het de status van partij of van getuige heeft, de mogelijkheid om van een bevoegde autoriteit, volgens de toepasselijke nationale voorschriften, de uitgaven vergoed te krijgen die voortvloeien uit zijn rechtmatige deelneming aan de strafprocedure.¹

Artikel 8

Recht op bescherming

1. Elke lidstaat waarborgt een passend niveau van bescherming voor het slachtoffer en, in voorkomend geval, diens familieleden of gelijkgestelde personen, met name wat betreft hun veiligheid en de bescherming van hun persoonlijke levenssfeer, wanneer er naar het oordeel van de bevoegde autoriteiten een ernstige dreiging van wraakacties bestaat of er sterke aanwijzingen zijn dat de persoonlijke levenssfeer ernstig en opzettelijk wordt aangetast.

¹ Studievoorbehoud van de Ierse delegatie.

2. Elke lidstaat waarborgt gedurende de strafprocedure tevens de mogelijkheid tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de goede naam van het slachtoffer, diens familieleden of gelijkgestelde personen op grond van een beslissing van de rechter, die ambtshalve of op verzoek van het slachtoffer uitspraak doet ¹.
3. Elke lidstaat waarborgt tevens dat contact tussen slachtoffers en daders in de gerechtsgebouwen vermeden kan worden, tenzij dit in het kader van de strafprocedure noodzakelijk is. Zo nodig, rust elke lidstaat de gerechtsgebouwen daartoe geleidelijk uit met afzonderlijke wachtkamers voor slachtoffers.
4. Elke lidstaat waarborgt dat wanneer slachtoffers, vooral de kwetsbaarste, beschermd moeten worden tegen de gevolgen van hun verklaringen ter terechtzitting, zij op grond van een rechterlijke beslissing hun verklaringen kunnen afleggen onder omstandigheden waaronder dat doel bereikt kan worden, bijvoorbeeld een terechtzitting met gesloten deuren of per videoconferentie, video-opnames of enig ander dienstig middel.
5. [De toepassing van deze bepaling laat de bepalingen van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden onverlet.] ²

¹ De Duitse en de Zweedse delegatie hebben bij deze bepaling een studievoorbehoud gemaakt, omdat die volgens hen moeilijk te verenigen is met bepaalde fundamentele vrijheden, met name de persvrijheid, ook al hoeft de maatregel niet per se door een strafrechtelijke autoriteit te worden genomen.

² Het voorzitterschap stelt deze toevoeging op verzoek van de Zweedse delegatie voor, ofschoon het zelf van mening is dat ze in het licht van artikel 6, lid 2, VEU overbodig is.

Artikel 9

Recht op schadeloosstelling in het kader van de strafprocedure

1. Elke lidstaat waarborgt het slachtoffer van een strafbaar feit het recht om in het kader van de strafprocedure zo snel mogelijk een beslissing te verkrijgen met betrekking tot de schadeloosstelling door de dader, tenzij de nationale wetgeving in specifieke gevallen ¹ bepaalt dat de schadeloosstelling in een ander kader geschiedt.
2. Elke lidstaat treft maatregelen om ervoor te zorgen dat de dader het slachtoffer voldoende schadeloos stelt.
3. [...]
4. De voorwerpen van het slachtoffer die in de strafprocedure in beslag zijn genomen en teruggegeven kunnen worden, worden onverwijld aan het slachtoffer teruggegeven, tenzij dit in het kader van de strafprocedure volstrekt onmogelijk is.

Artikel 10

Strafbemiddeling in het kader van de strafprocedure ^{2 3}

1. Elke lidstaat zorgt in passende gevallen voor de bevordering van strafbemiddeling.

¹ De Zweedse, de Oostenrijkse en de Duitse delegatie waren van mening dat de woorden "in specifieke gevallen" moeten worden geschrapt. Het voorzitterschap bracht naar voren dat het eerste lid zonder deze woorden geen betekenis heeft.

² De Ierse delegatie verklaarde dat Ierland slechts strafbemiddeling onder toezicht van de rechter kent.

³ Studievoorbehoud van de Spaanse en de Griekse delegatie bij artikel 10.

2. Elke lidstaat ziet erop toe dat elke overeenkomst die in een dergelijke bemiddeling tussen het slachtoffer en de dader wordt bereikt, in aanmerking kan worden genomen in het kader van de strafprocedure met betrekking tot hetzelfde strafbare feit.

Artikel 11

Slachtoffers met woonplaats in een andere lidstaat

1. Elke lidstaat zorgt ervoor dat zijn bevoegde autoriteiten in staat zijn passende maatregelen te treffen om de problemen die het gevolg zijn van het feit dat het slachtoffer in een andere staat woont dan die waar het strafbare feit begaan is, zo beperkt mogelijk te houden, in het bijzonder voor wat betreft het verloop van de procedure. Daartoe moeten die autoriteiten in het bijzonder in staat zijn:

- te beslissen dat het slachtoffer meteen nadat het strafbaar feit gepleegd is, een verklaring kan afleggen;
- [...]
- voor het verhoor van getuigen met woonplaats in een andere lidstaat zoveel mogelijk gebruik te maken van de bepalingen over videoconferentie en telefoonconferentie in de artikelen 10 en 11 van de Overeenkomst van de Europese Unie van 29 mei 2000 betreffende de wederzijdse rechtshulp in strafzaken.¹

2. [...]

¹ Voorbehoud van de Luxemburgse delegatie.

3. Elke lidstaat zorgt ervoor dat het slachtoffer van een strafbaar feit [...] in een andere lidstaat dan de staat van zijn woonplaats een klacht kan indienen bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van zijn woonplaats indien hij dat niet heeft kunnen of, bij een ernstig feit, niet heeft willen doen in de staat waar het strafbare feit werd gepleegd.¹

Indien de bevoegde autoriteit waarbij de klacht is ingediend, niet zelf gebruik maakt van haar bevoegdheid ter zake, verwijst zij de klacht onverwijld naar de bevoegde autoriteit van de lidstaat op het grondgebied waarvan het strafbare feit is gepleegd. [...] Deze klacht wordt behandeld volgens het nationale recht van de staat waar het feit gepleegd is.

Artikel 12

Netwerk voor slachtofferhulp in de strafprocedure²

Elke lidstaat ondersteunt, ontwikkelt en verbetert de netwerken voor samenwerking tussen de lidstaten teneinde een doeltreffender bescherming van de belangen van het slachtoffer in de straf-procedure te vergemakkelijken; dit kunnen zowel rechtstreeks aan het gerechtelijk systeem gerelateerde net-werken als netwerken van organisaties voor slachtofferhulp zijn.

Artikel 13

Gespecialiseerde diensten en organisaties voor slachtofferhulp

1. Elke lidstaat bevordert dat in het kader van de strafprocedure slachtofferhulp plaatsvindt in de vorm van organisatie van de initiële opvang van het slachtoffer, en daarna van hulp en bijstand aan het slachtoffer, door speciaal daarvoor opgeleid overheids personeel beschikbaar te stellen, of door organisaties voor slachtofferhulp te erkennen en te financieren.

¹ Voorbehoud van de Zweedse en de Franse delegatie bij het laatste deel van deze zin.

² Zie punt II b.

2. Elke lidstaat stimuleert het handelen van dat overheidspersoneel of van organisaties voor slachtofferhulp in de strafprocedure, in het bijzonder met betrekking tot:

- a) informatie aan het slachtoffer;
- b) hulp aan het slachtoffer overeenkomstig zijn onmiddellijke behoeften;
- c) waar nodig en mogelijk, begeleiding van het slachtoffer tijdens de strafprocedure;
- d) bijstand aan het slachtoffer op diens verzoek na afloop van de strafprocedure [...].

Artikel 14

Beroepsopleiding van de personen die in de strafprocedure optreden
of anderszins met het slachtoffer in contact staan

1. Elke lidstaat stimuleert via overheidsdiensten of door financiering van organisaties voor slachtofferhulp, initiatieven die een passende beroepsopleiding mogelijk maken voor de personen die in de procedure optreden of anderszins met het slachtoffer in contact staan ¹.

2. Het voorgaande lid geldt in het bijzonder voor politiediensten en rechtsbeoefenaars.

¹ Studievoorbehoud van de Ierse delegatie.

Artikel 15

Praktische voorwaarden inzake de situatie van het slachtoffer in de strafprocedure

1. Elke lidstaat streeft ernaar om in het kader van de strafprocedure in het algemeen en in het bijzonder in de gebouwen waar strafprocedures kunnen worden ingesteld, geleidelijk de voorwaarden te scheppen¹ die nodig zijn om te trachten secundaire victimisatie te voorkomen en onnodige druk op het slachtoffer te vermijden, in het bijzonder door te zorgen voor goede opvang, en voor aan de situatie aangepaste omstandigheden in de betrokken gebouwen.
2. Voor de toepassing van lid 1 schenkt elke lidstaat in het bijzonder aandacht aan faciliteiten in gerechtsgebouwen, politiediensten, [...] overheidsdiensten en organisaties voor slachtofferhulp.

Artikel 16

Uitvoering

Elke lidstaat doet de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op aan dit kaderbesluit te voldoen.

¹ De Ierse delegatie vindt deze formulering niet geschikt voor een kaderbesluit.

Artikel 17

Evaluatie

Elke lidstaat deelt op de in artikel 16 genoemde datum het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie van de Europese Gemeenschappen de tekst mee van de voorschriften waarmee zij hun verplichtingen uit hoofde van dit kaderbesluit in hun nationale recht omzetten. De Raad beoordeelt uiterlijk op de maatregelen die de lidstaten hebben getroffen om dit kaderbesluit na te leven, aan de hand van een verslag dat door het secretariaat-generaal van de Raad wordt opgesteld op basis van de gegevens van de lidstaten en een schriftelijk verslag van de Commissie.

Artikel 18

Inwerkingtreding

Dit kaderbesluit treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.
